

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 stycznia 2013 r.

Sąd Rejonowy w Lubinie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Adam Stankiewicz

Protokolant: st.sekr.sądowy Beata Wyskocka

po rozpoznaniu w dniu 18 stycznia 2013 r. w Lubinie

na rozprawie

sprawy z powództwa R. K.

przeciwko M. S.

o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Powód R. K. wniósł przeciwko pozwanemu M. S. o ustalenie, że obowiązek alimentacyjny określony wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubinie w dniu 27 stycznia 2011 r. w sprawie o sygn. akt III RC 955/10, wygasł.

W uzasadnieniu podał, że pozwany po osiągnięciu pełnoletniości i ukończeniu gimnazjum, nie kontynuuje nauki. Powód wskazał, że pozwany jest zarejestrowany jako osoba bezrobotna w Powiatowym Urzędzie Pracy w L.. Dodał, że pozwany nie przedstawił na wezwanie żadnego dokumentu potwierdzającego, iż uczęszcza do szkoły.

Na rozprawie w dniu 18 stycznia 2013 r. pozwany M. S. uznał powództwo wskazując, że chciałby się uczyć, lecz nie ma na to środków, albowiem powód dobrowolnie zaprzestał łożenia na jego rzecz alimentów.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

R. K. jest ojcem M. S..

Bezsporne.

Wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Lubinie z dnia 27 stycznia 2011 r. w sprawie o sygn. akt III RC 955/10 podwyższono alimenty ustalone ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Lubinie w dniu 31 maja 2007 r. w sprawie o sygn. akt III RC 300/07 od R. K. (wówczas S.) na rzecz małoletnich dzieci: J. S. i M. S. z kwoty po 300 zł miesięcznie do kwoty po 450 zł miesięcznie na rzecz każdego z nich oraz z kwoty po 200 zł miesięcznie na rzecz małoletniego H. S. do kwoty po 300 zł miesięcznie.

Dowód: wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Lubinie z dnia 27 stycznia 2011 r., sygn. akt III

RC 955/10 k. 13 akt o sygn. III RC 955/10.

R. K. obecnie pozostaje w nowym związku nieformalnym, zamieszkuje wraz z partnerką w jej mieszkaniu. R. K. zatrudniony jest w (...) S.A. w Zakładach (...) jako operator maszyn samojezdnych. W okresie od 1 sierpnia 2012 r. do 31 października 2012 r. z tytułu pracy uzyskał średnie wynagrodzenie w kwocie 3126 zł netto, po potrąceniu rat dwóch pożyczek wziętych od pracodawcy w kwocie około 800 zł miesięcznie. Dodatkowo R. K. pobrał dodatkowe wynagrodzenie w kwocie 4000 zł netto w lutym 2012 r. z tytułu tzw. 14 – stki, w miesiącu czerwcu 2012 r. 10000 zł netto z tytułu zysków, w sierpniu 2012 r. kwotę 3000 zł netto i z tytułu „Barbórki” kwotę 4000 zł netto. Partnerka R. K. zatrudniona jest w Urzędzie Miasta L. i osiąga wynagrodzenie w kwocie 1400 zł netto. R. K. wraz z partnerką spłacają kredyt hipoteczny z ratą około 1200 zł miesięcznie. Ponadto spłaca pożyczkę bankową wziętą na remont mieszkania z ratą 544 zł miesięcznie. Okres końcowy spłaty pożyczki to 2015 r.

Koszty utrzymania mieszkania R. K. i partnerki to: czynsz w kwocie 385 zł miesięcznie, woda 115 zł miesięcznie, prąd 70 zł miesięcznie, gaz 40 zł miesięcznie, TV z Internetem 70 zł miesięcznie, telefony komórkowe około 100 zł miesięcznie. R. K. jest zobowiązany do łożenia alimentów na dzieci w łącznej w kwocie 1200 zł miesięcznie.

Od września 2012 r. R. K. nie utrzymuje kontaktów z M. S..

Od miesiąca października 2012 r. przestał łożyć alimenty na rzecz syna w kwocie 450 zł miesięcznie, albowiem M. S. nie przedstawił na żądanie zaświadczenia o kontynuacji nauki.

Dowód: przesłuchanie powoda R. K. k. 23 verte;

zawiadomienie z dnia 24 września 2012 r. wraz z „prośbą” z dnia 14 września 2012

r. k. 9 i 10;

zestawienie wynagrodzeń powoda R. K. k. 20.

M. S. liczy obecnie 18 lat, nie kontynuuje nauki. Ukończył gimnazjum, uczęszczał do Liceum dla Dorosłych (...) w L. ale zaprzestał nauki w październiku 2012 r. Zamieszkuje wraz z babką w miejscowości S., która pomaga mu finansowo. M. S. pomieszkuje sporadycznie również u matki i jej konkubenta. Z matką zamieszkuje rodzeństwo M. S..

M. S. powtarzał drugą klasę gimnazjum, wówczas R. K. pozostawał w związku małżeńskim z matką M. S., ale nie zamieszkiwał z nimi. Wobec niego stosowany był środek wychowawczy w postaci nadzoru kuratora sądowego.

M. S. chciałby kontynuować naukę ale nie ma na to środków.

Dowód: przesłuchanie pozwanego M. S. k. 23 verte – 24.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie należy wskazać, że Sąd w sprawach między rodzicami a dziećmi nie jest związany uznaniem powództwa, zgodnie z art. 458 k.p.c. Pozwany M. S. uznał co prawda powództwo, ale zakwestionował jego podstawę faktyczną. Wobec tego Sąd kontynuował postępowanie dowodowe.

Powód R. K. oparł swe żądanie na treści art. 138 k.r. i o. Zgodnie z tym artykułem w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego, w tym również jak zażądał powód uchylenia nałożonego obowiązku alimentacyjnego orzeczeniem Sądu. Powyższy przepis należy czytać w tej sprawie z art. 133 § 3 k.r. i o., który stanowi, że rodzice mogą uchylić się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się.

Należy również mieć na uwadze treść art. 133 § 1 k.r. i o. zgodnie, z którym rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zaś zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135§ 1 k.r. i o.)

Sąd ustalając stan faktyczny w sprawie oparł się przede wszystkim na dowodach w postaci przesłuchania stron. Sąd uznał je za wiarygodne. Co do zasady, zarówno powód jak i pozwany nie kwestionowali prawdziwości twierdzeń przytaczanych przez przeciwnika procesowego. Spór między nimi sprowadzał się do oceny powodów nie kontynuacji nauki przez pozwanego. Powód wskazywał, że pozwany nie ma takiej woli, jest osobą pełnoletnią i może podjąć pracę, w konsekwencji utrzymywać się samodzielnie. Pozwany przyznał, że obecnie nie uczy się ale podał, że chciałby kontynuować naukę w szkole dla dorosłych, jednak nie ma na to obecnie środków.

Sąd oparł się również na dowodach z dokumentów w postaci zaświadczenia o zarobkach powoda, a także akt Sądu Rejonowego w Lubinie o sygn. III RC 859/12.

Wobec braku innych wniosków dowodowych stron, Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe z uwzględnieniem powyższych dowodów, nie widząc podstaw do działania w tym zakresie z urzędu.

Wobec żądania powoda należało ustalić, czy od dnia 27 stycznia 2011 r. nastąpiła zmiana stosunków majątkowych stron procesowych uzasadniająca roszczenie powoda tj. uchylenie jego obowiązku alimentacyjnego wobec pozwanego M. S.. Przede wszystkim należało ocenić, czy zasądzone alimenty wobec pełnoletniego pozwanego nie powodują uszczerbku w utrzymaniu powoda, a także czy pozwany dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się.

W ocenie Sądu, co wynika z przesłuchania powoda, jego sytuacja od wydania ostatniego orzeczenia alimentacyjnego poprawiła się pod względem finansowym, o czym zeznał. Powód osiąga średnie wynagrodzenie miesięczne w kwocie 3120 zł netto. W roku 2012 r. pobrał dodatkowe wynagrodzenie w łącznej kwocie 21000 zł, co daje miesięcznie kwotę 1750 zł netto. Tym samym średnio miesięcznie w 2012 r. powód dysponował kwotą 4850 zł netto. Po odliczeniu wszystkich obciążeń finansowych tj. alimentów w kwocie 1200 zł miesięcznie, opłat za mieszkanie w kwocie około 800 zł miesięcznie, raty pożyczki w kwocie 544 zł miesięcznie i raty kredytu hipotecznego w kwocie 1200 zł, zostaje powodowi kwota 1106 zł. Licząc, że wszystkie obciążenia związane z mieszkaniem parterki tj. spłata raty kredytu hipotecznego i uiszczanie opłat eksploatacyjnych ponosi powód. Należy pamiętać, że partnerka powoda zarabia średnio 1400 zł netto.

Wobec powyższego Sąd uznał, że zasądzone alimenty od powoda na rzecz pozwanego w kwocie 450 zł miesięcznie, nie powodują uszczerbku w jego utrzymaniu.

Pozwany M. S. ukończył 18 lat i legitymuje się wykształceniem gimnazjalnym. Pozwany nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Pozwany dwukrotnie powtarzał klasę drugą gimnazjum w latach 2008 – 2010. Wówczas też stosowany był wobec niego środek wychowawczy w postaci nadzoru kuratora sądowego. Należy uznać, że proces jego demoralizacji nie pogłębił się i obecnie wobec niego nadzór nie jest prowadzony, o czym zeznał pozwany.

Z uwagi na to, że pozwany ukończył w maju 18 rok życia, po ukończeniu gimnazjum w czerwcu 2012 r. mógł on kontynuować naukę od września tylko w ramach szkół średnich dla osób dorosłych. Powód zaproponował pozwanemu (vide k. 9), że jeśli przedstawi zaświadczenie o kontynuacji nauki to pomoże mu w kosztach związanych z edukacją. Po czym, zaprzestał od października 2012 r. płacić alimenty na jego rzecz.

Zdaniem Sądu powód wystąpił ze swym żądaniem przedwcześnie. To powód uchylając się od swoich zobowiązań wobec pozwanego pozbawił go de facto środków na kontynuowanie nauki. Należy wskazać, że na ogół szkoły średnie

dla osób dorosłych są płatne. Pozwany podał, że utrzymywał się dzięki alimentom od ojca i pomocy babci, która jednak nie finansowała jego potrzeb w taki, wymiarze jak robił to powód.

Okoliczność powtarzania przez pozwanego klasy w gimnazjum, nie ma w ocenie Sądu znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie. Pozwany sprawiał problemy wychowawcze w owym czasie, jednak należy pamiętać, że powód był wówczas mężem jego matki, choć nie zamieszkiwał z nimi. Obecnie pozwany przejawia chęć kontynuacji nauki i zdobycia zawodu zgodnie ze swoimi kwalifikacjami. Taka postawa pozwanego powinna również być w interesie powoda, który powinien pomagać synowi w tym względzie. Po ukończonym tylko gimnazjum, pozwany mógłby wykonywać jedynie najprostsze prace fizyczne, w dodatku nisko opłacane.

Jeżeli okaże się, że pomimo otrzymywania od powoda alimentów, pozwany nie uczy się, wówczas żądanie ustalenia, że obowiązek alimentacyjny wygasł będzie uprawnione.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji wyroku.